

KINH NGHIỆM, VUI HƯỞNG VÀ BIỂU LỘ CHRIST (2)

Bài Năm

Christ là hình ảnh của Đức Chúa Trời và là báu vật

Đọc Kinh văn: 2 Cô. 4:4, 7; Côl. 1:15; Hê. 1:3; Gi. 1:18

I. Sách 2 Cô-rin-tô 4:4-7 cho thấy rằng chúng ta có thể kinh nghiệm và vui hưởng Christ là hình ảnh của Đức Chúa Trời và là báu vật:

- A. Hình ảnh của Đức Chúa Trời chỉ về Christ là sự biểu lộ bên ngoài của chúng ta, trong khi báu vật chỉ về Christ là nội dung bên trong của chúng ta.
- B. Chúng ta nên mang Christ là hình ảnh của Đức Chúa Trời ở bên ngoài, và chúng ta nên có Christ là báu vật ở bên trong.
- C. Chúng ta cần bước vào việc vui hưởng Christ cách phong phú và đầy trọn.
- D. Theo Hê-bơ-rơ 1:3, Christ là sự chói sáng của vinh hiển Đức Chúa Trời, nghĩa là Ngài là sự biểu lộ hình ảnh của Đức Chúa Trời.
- E. Là hình ảnh của Đức Chúa Trời, Christ là sự giải bày, sự biểu lộ, của Đức Chúa Trời; Ngài giải bày Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời—Gi. 1:18.
- F. Cô-lô-se 1:15 nói Christ là “hình ảnh của Đức Chúa Trời vô hình”, hình ảnh ở đây không phải là hình thể vật lí mà là sự biểu lộ bản thể của Đức Chúa Trời trong mọi thuộc tính và mỹ đức của Ngài.
- G. Tâm trí chúng ta cần được đổi mới đến mức chúng ta có cái nhìn sáng tỏ về Christ là hình ảnh của Đức Chúa Trời—La. 12:2.

II. Trong 2 Cô-rin-tô 4:4, Phao-lô nói về “sự tỏa sáng phúc âm vinh hiển của Christ, Đấng là hình ảnh của Đức Chúa Trời”:

- A. Trong câu Kinh Thánh này, Phao-lô cũng cho chúng ta biết rằng thần của thời đại này, kẻ cai trị thế giới này (Gi. 12:31; 14:30; 16:11; Êph. 2:2), đã làm mù tư tưởng của những người vô tín.
 - 1. Thần của thời đại này là Sa-tan, kẻ cai trị thời đại hiện tại, tức kẻ thống trị thế giới ngày nay và tìm kiếm sự thờ phượng của con người bằng cách làm mù tâm trí và tư tưởng của họ—2 Cô. 4:4.
 - 2. Mọi người ngày nay, dù là sơ khai hay có văn hóa cao, đều đã bị thần của thời đại này làm cho mù lòa.
 - 3. Chúng ta cần cầu nguyện: “Chúa ơi, con tin cậy Ngài có thể đánh bại thần của thời đại này; ngoài Ngài, con không thờ phượng bất cứ ai hay bất cứ điều gì.”
 - 4. Nếu chúng ta cầu nguyện như vậy, ánh sáng thần thượng sẽ chiếu soi và chúng ta sẽ nhận được khả thị.
 - 5. Nếu chúng ta buông bỏ các quan niệm của mình và xoay lòng về Chúa (3:16), những mạng che sẽ được cất bỏ, và thần của thời đại này sẽ không có chỗ trong bản thể chúng ta.
- B. Phúc âm của Christ là phúc âm vinh hiển của Ngài tỏa sáng và chiếu ra.
- C. Đức Chúa Trời thì vô hình, nhưng Christ, Con yêu dấu của Đức Chúa Trời, Đấng là sự chói sáng của vinh hiển Đức Chúa Trời và ẩn tích của thực chất Ngài (Hê. 1:3), là hình ảnh của Ngài, biểu lộ những gì Ngài là.
- D. Hình ảnh của Đức Chúa Trời trong Cô-lô-se 1:15 chỉ về sự biểu lộ của Đức Chúa Trời và sự đầy đủ của Đức Chúa Trời, tức là chính Christ.

- E. Cách diễn đạt *hình ảnh của Đức Chúa Trời vô hình* ngụ ý rằng mặc dù chính Đức Chúa Trời vô hình nhưng hình ảnh của Ngài thì hữu hình—c. 15.
- F. Đức Chúa Trời vô hình có hình ảnh hữu hình, và hình ảnh ấy là Christ:
 1. Giảng 1:18 chép: “Chưa ai từng thấy Đức Chúa Trời bao giờ, duy Con độc sinh ở trong lòng Cha là Đấng đã giải bày Cha.”
 2. Dù vô hình nhưng Đức Chúa Trời được biểu lộ bởi một thân vị sống, đó là Jesus Christ, Con Đức Chúa Trời—3:16.

III. “Chúng tôi có báu vật này trong bình bằng đất”—2 Cô. 4:7a:

- A. Là Linh ban-sự-sống ở trong chúng ta, Christ là Đấng chiếu sáng và hành động; đây là báu vật chúng ta có bên trong mình.
- B. Sự chiếu sáng của Đức Chúa Trời trong lòng chúng ta (cc. 4, 6) đem vào trong chúng ta một báu vật, Christ vinh hiển, Đấng là hiện thân của Đức Chúa Trời để làm sự sống và mọi sự của chúng ta.
- C. Bởi sự chiếu sáng này trong lòng chúng ta mà chúng ta có một báu vật kì diệu, quý giá và lạ lùng.
- D. Báu vật này, Đấng Christ nội cư, trong chúng ta, những bình bằng đất, là nguồn cung ứng thần thượng cho đời sống Cơ Đốc—c. 7.
- E. Cách diễn đạt *báu vật này* trong 2 Cô-rin-tô 4:7 chỉ về câu 6 là câu Phao-lô nói về mặt của Jesus Christ:
 1. Sự chiếu sáng của Đức Chúa Trời trong lòng chúng ta là để tỏa sáng chúng ta hầu chúng ta có thể biết vinh hiển của Đức Chúa Trời nơi mặt Christ.
 2. Vinh hiển của Đức Chúa Trời được tỏ ra nơi mặt Jesus Christ là Đức Chúa Trời vinh hiển được biểu lộ qua Jesus Christ; biết Ngài là biết Đức Chúa Trời của vinh hiển—c. 6.
 3. Theo nguyên văn, từ Hi Lạp cho *mặt* trong 2 Cô-rin-tô 4:6 cũng là từ được dịch là “thân vị” trong 2:10, chỉ về phần quanh đôi mắt, về mặt như là sự biểu hiện của tư tưởng và cảm xúc bên trong, là điều bày tỏ và biểu lộ toàn bộ con người.
 4. Điều này hàm ý rằng nếu chúng ta không có sự biểu hiện của mặt Christ thì Ngài không thể là báu vật đối với chúng ta trong thực tại:
 - a. Chúng ta sẽ không cảm nhận được mình có báu vật ở bên trong cho đến khi thấy mặt Jesus Christ.
 - b. Một mặt, tất cả chúng ta đều có thể tuyên bố rằng chúng ta là những chiếc bình bằng đất và Christ là báu vật bên trong chúng ta.
 - c. Mặt khác, chúng ta cần thấy rằng chỉ khi sống trong hiện diện của Christ, nhìn vào biểu hiện của bản thể Ngài, chúng ta mới cảm nhận được Ngài là báu vật đối với mình—c. 10.
- F. Bước thứ nhất trong thủ tục của Đức Chúa Trời để làm trọn mục đích Ngài là tạo nên con người như chiếc bình bằng đất để chứa đựng chính Ngài là sự sống—Sáng. 2:7:
 1. Đức Chúa Trời chọn chúng ta để chúng ta có thể trở nên những chiếc bình của sự tôn trọng được đổ đầy Đức Chúa Trời Tam Nhất—La. 9:21, 23; 2 Cô. 13:14.
 2. Tân Ước cho chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời muốn tín đồ là những chiếc bình yêu mến Ngài và luôn mở chính mình ra với Ngài—La. 9:21, 23; 2 Cô. 3:16.
 3. Nếu trong các chiều sâu của bản thể mình, chúng ta không mở ra với Chúa thì Ngài không thể ban phát chính Ngài vào trong chúng ta và lập nhà Ngài trong lòng chúng ta—1 Cô. 2:10.
 4. Một chiếc bình mở ra thì không làm gì khác ngoài việc cứ mở ra để được đổ đầy bởi sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng—2 Cô. 13:14.

5. Khi Chúa đổ đầy chúng ta, Ngài làm mọi sự cho chúng ta—Êph. 3:19.
- G. Chúng ta yếu đuối vì chúng ta là những chiếc bình bằng đất; tuy nhiên, báu vật bên trong chúng ta, chiếc bình, giúp chúng ta luôn mở ra với Chúa, cho Ngài mọi cơ hội để thực hiện mọi điều Ngài muốn làm; đây là đời sống Cơ Đốc đúng đắn và đích thực—c. 17; Ga. 2:20.

IV. “Để biểu minh sự tuyệt diệu của quyền năng ấy là của Đức Chúa Trời chứ không ra từ chúng tôi”—2 Cô. 4:7b:

- A. Sự kiện chúng ta là những chiếc bình bằng đất chứng minh rằng sự tuyệt diệu của quyền năng là thuộc về Đức Chúa Trời và không ra từ chúng ta:
1. Trong chính mình, chúng ta không gì khác hơn là chiếc bình bằng đất; chúng ta tội lỗi, sa ngã và thấp hèn.
 2. Vì vậy, chúng ta không có quyền năng để biểu minh lẽ thật và chiếu ra vinh hiển của phúc âm—c. 4.
- B. Dù chúng ta là những chiếc bình bằng đất vô giá trị nhưng Đức Chúa Trời đã chiếu sáng báu vật quý giá vào trong chúng ta:
1. Bây giờ, báu vật này trở thành nguồn quyền năng truyền sinh lực cho chúng ta và làm cho chúng ta có thể chiếu ra vinh hiển của Đức Chúa Trời và biểu minh lẽ thật—c. 7a.
 2. Báu vật này có quyền năng, và quyền năng ấy thật tuyệt diệu.
- C. Bên ngoài, chúng ta là những chiếc bình bằng đất, nhưng bên trong, chúng ta có báu vật vô giá, tức Christ là hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết trở nên Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả—1 Cô. 15:45b.
- D. Bên trong, chúng ta có Christ là báu vật kì diệu; bên ngoài, chúng ta mang Christ là hình ảnh của Đức Chúa Trời, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời Tam Nhất—2 Cô. 4:4.
- E. Khi tin Chúa Jesus, chúng ta không chỉ nhận được một Đấng cứu chuộc; chúng ta nhận được Đấng tuyệt diệu nhất trong vũ trụ.
- F. Chúng ta cần kinh nghiệm và vui hưởng Christ là báu vật ở bên trong và hình ảnh ở bên ngoài.